

об'єктивних рекомендацій керівництву може бути використана неправильно чи обмежено.

Унаслідок цього існує ризик того, що очікувані зміни із запровадження аудиторських комітетів будуть поверхневими, косметичними й утворять додатковий бюрократичний елемент, а результати будуть контрпродуктивними. Аудиторські комітети не повинні запроваджуватися, якщо для цього немає передумов.

Список використаних джерел:

1. О. Рубитель. Аудиторський комітет як важливий орган нагляду. Информационное агентство ЛІГАБізнесІнформ : веб-сайт. URL: <https://blog.liga.net/user/orubitel/article/32854>

2. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України від 21.12.2017 № 2258-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>

3. Аудиторські комітети у державному секторі / Національна академія фінансів та економіки Міністерства фінансів королівства Нідерландів, Європейський інститут державного управління та аудиту. Київ. 2014. – 58 с.

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Сабліна Н. В., канд. екон. наук, доцент, Бурма Є. С., магістр, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

Управління фінансовою безпекою (далі – УФБП) являє собою процес у життєдіяльності підприємства, що сприяє встановленню достатнього рівня фінансової незалежності підприємства; регулює збалансованість показників ліквідності, платоспроможності у довгостроковій перспективі; урівноважує поточні питання фінансових ресурсів та їх ефективного використання; дозволяє витримувати наплив зовнішніх негативних економічних чинників, а також простояти їм в певній мірі [2]. Важливою функцією УФБП є також здатність побудувати ефективну, грамотну систему фінансового менеджменту підприємства, яка сприятиме прийняттю максимально точних, чітких та необхідних фінансових рішень.

Важливою умовою для ефективного управління є чітке дотримання принципів (рис. 1), без яких унеможливується формування злагодженої роботи усіх підрозділів підприємства. Впровадження даних постулатів у процес управління сприяє також побудові механізму, що діє для запобігання або подолання загроз зовнішнього та внутрішнього середовищ [5].

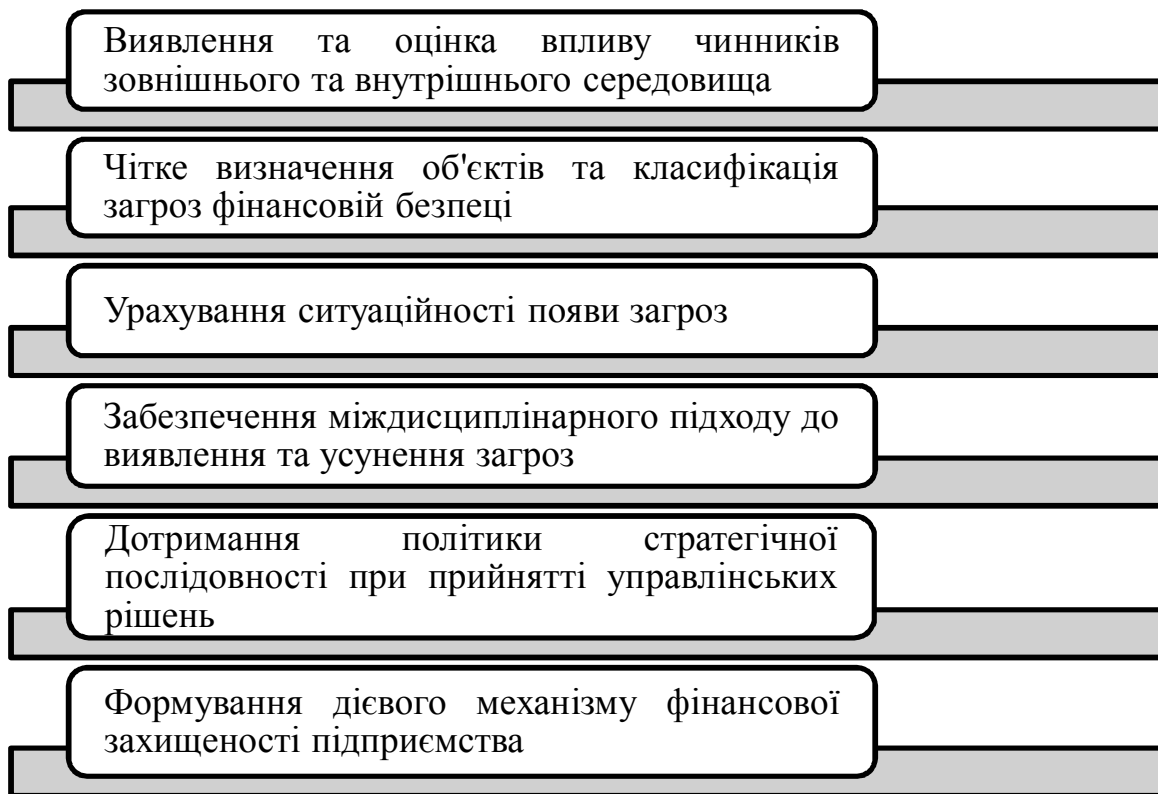

Рис. 1. Принципи організації процесу УФБП [розроблено на основі джерела 1]

Організація фінансової безпеки діяльності та розвитку підприємства повинна здійснюватись з урахуванням впливу окремих чинників зовнішнього та внутрішнього середовища. Оскільки фактори впливу можуть змінюватися і мають різноплановий характер, доцільно визначатись із системою показників, які мають суттєве значення та вплив на підтримку діяльності та усталеного розвитку діяльності виробничих систем. Враховуючи багатоаспектність категорії фінансової безпеки, складність взаємозв'язків і взаємозалежності різних її елементів, не можна відразу визначити усі загрози. Складність визначення характеру загроз фінансовій безпеці підприємств полягає в тому, що вони є результатом мотивів та дій різних суб'єктів: держави, фінансових установ, контрагентів – суб'єктів господарювання [4]. Тому стратегія фінансової безпеки повинна чітко визначати об'єкти та рівень загроз на них, що спричиняються діями зовнішнього та внутрішнього середовища і способами забезпечення безпеки кожного підприємства.

Враховуючи базові принципи процесу УФБП слід зазначити, що надважливим є формування дієвого механізму фінансової захищеності компанії, який ґрунтується на засадах системності, комплексності, об'єктивності, послідовності, динамічності, оптимальності, конструктивності [3]. Таким чином, забезпечення оптимального рівня фінансової безпеки підприємства можливо лише за чіткого та грамотного управління з урахуванням його принципів, що мають бути покладені в основу процесу.

Список використаних джерел:

1. Бланк И. А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И. А. Бланк. – Київ : Изд-во "Эльга", "Ника-центр", 2004. – 784 с.
2. Крючко Л. С. Теоретичні засади фінансової безпеки підприємства / Л. С. Крючко // Інвестиції : практика та досвід. – 2013. – № 15. – С. 49–52.
3. Кузенко Т. Б. Управление финансовой безопасностью на предприятии / Т. Б. Кузенко, В. В. Прохорова, Н. В. Саблина // Бизнес-Информ : науч. журнал. – 2007. – № 12 (1). – С. 27-29.
4. Мартюшева Л. С. Теоретико-методичне забезпечення управління фінансовою діяльністю підприємств : монографія / Л. С. Мартюшева, І. Б. Медведєва, М. Ю. Погосова. – Харків : АдВА, 2009. – 266 с.
5. Трухан О. Л. Наукова інтерпретація функцій стратегічного управління підприємствами / О. Л. Трухан // Вісник Хмельницького національного університету : Економічні науки. – 2010. – № 1, Т. 2. – С. 29–35.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Світлична В. Ю., канд. екон. наук, доцент, Іларіонова О. Ю., магістр, Сафонова Д. Р., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

У сучасних умовах для підприємств будівельного комплексу надзвичайно актуальним є питання впровадження інноваційних основ їх розвитку. Останнє означає побудову особливої моделі перетворення наукових знань в інноваційні технології будівництва, а також впровадження інноваційних методів в організаційну, фінансову, управлінську й інші сфери діяльності будівельних підприємств.

На макрорівні інновації прийнято вважати «двигуном» і стимулом росту ефективності економіки будь-якої держави. На рівні підприємства впровадження інновацій обумовлює: оптимальне використання й ріст науково-технічного потенціалу даного підприємства; підтримку високих темпів розвитку й рівня прибутковості; зміцнення конкурентоспроможності виробленої продукції (товарів, робіт, послуг).

Дослідження з питань інноваційних основ функціонування підприємств, у тому числі й будівельних, викладені в роботах: Н. Бондаренко, Г. Гамидова, Г. Денисова, В. Зімовець, С. Ілляшенко, Є. Лепешкіної, В. Мединського, П. Рогожина та ін. [1-10]. У той же час залишається дискусійним питання вибору найбільш оптимальних джерел фінансування інноваційної діяльності будівельних підприємств України. Метою даної роботи виступає дослідження основних питань побудови політики інноваційного розвитку будівництва та визначення джерел її фінансового забезпечення.

Світовий досвід підтверджує, що інтенсивний розвиток інноваційних технологій і наукових розробок, оптимальний механізм їх фінансування, – у сукупності, прямо впливає на ефективність розвитку держави. Більше того,